

til at staa følgende: „Tildelingen sker gennem et af Indenrigsministeriet nedsat Udvalg bestaaende af Fiskeridirektøren som Formand og to andre Medlemmer, hvoraf et vælges af „Dansk Fiskeriforening“ og et vælges af „Fællesrepræsentationen for dansk Havfiskeriselskaber og Danmarks Fiskehandler- og Havfiskeriforening“. Med andre Ord, Andragerne ønsker at faa en Repræsentant ind i det, der her er Tale om. Jeg indrømmer, at der er noget berettiget heri, men jeg mener ikke, at det er nødvendigt, og efter Forhandling med dem, som repræsenterer disse Selskaber, har jeg ogsaa faaet vedkommende til at fratage dette Krav.

En anden Ændring, som ønskedes, er ligeledes maaske berettiget, men, ligesom jeg sagde om det sidste Spørgsmaal, ikke helt paakrævet. Jeg skal derfor heller ikke om denne sige andet end lige nævne, hvad den gaar ud paa, nemlig at der i Lovforslagets § 3 burde indsættes et andet Stykke, saalydende: „For Ejere (Ikke-Fiskere) af Fiskefartøjer og for Havfiskeriselskabers Vedkommende foretages Fordeelingen paa Grundlag af Erklæringer i hvert enkelt Tilfælde, afgivne paa Tro og Love og underskrevne af saavel Baadføreren som af den tilsynsførende Reder. Disse Erklæringer sendes direkte til det nedenfor nævnte Udvalg“. Det er altsaa Hensigten, at man for disse Selskabers Vedkommende, hvor man ikke har en enkelt Fisker eller en enkelt Fiskeriforening at holde sig til, skulde kræve en Erklæring paa Tro og Love baade af Selskabets Reder og af vedkommende Baadfører, for at der kunde ligge en Betyggelse af, at det, der krævedes fra vedkommendes Side, virkelig var paakrævet. Disse Bestemmelser skal jeg imidlertid ikke opholde mig nærmere ved, men kun lige nævne dem, idet jeg mener, at de er mindre betydende. Derimod synes jeg, at det første Spørgsmaal, jeg omtalte, er af en saadan Rækkevidde, at vi ved denne Behandling maa tage Hensyn dertil. Idet jeg dog ikke vil foreslaa at stille Ændringer i saa Henseende, vil jeg henstille til Ministeren at tage saaledes paa Spørgsmaalet, at Administrationen kan administrere Loven, som Hensigten hele Tiden har været, at den skulde administreres, men hvad Udtrykket i § 2, 1ste Stykke, strengt forstaaet vilde forhindre.

la Cour: Den ærede sidste Taler havde allerede forleden Dag modtaget dette Andragende, men ikke faaet det

gennemarbejdet, inden han fremdrog Sagen her i Tinget, og jeg synes, at det ærede Medlem saa skulde have været en lille Smule betænkkelig ved at sige, at han ikke ønskede Udvalg nedsat i Anledning af dette Lovforslag. Det er ganske rart, at det ærede Medlem i Dag giver Oplysning om, hvad dette Andragende indeholder, men man kan ikke paa kort Tid overveje et saadant Andragende, og jeg synes heller ikke, at der havde været noget i Vejen for at henvise Lovforslaget til et Udvalg, som jo kunde arbejde meget hurtigt og blot tage Hensyn til det, der senere var fremkommet gennem Andragendet. Men som jeg i Gaar udtalte, der er desuden en Fare ved dette Lovforslag om at bevilege 6 Mill. Kr. til Hjælp til Erhvervelse af billige Fiskeredskaber. Det indeholder et Præcedens lige overfor andre Erhverv, som selvfølgelig ogsaa ved Udgifterne til de Redskaber og Genstande, de skal anvende til deres Erhverv, har faaet Dyr-tiden at mærke. At man nu særlig vil støtte dette ene Erhverv, er saa meget mærkeligere, som det netop har haft en særlig glimrende Tid, har indkasseret store Penge. Jeg kan nævne, at f. Eks. en Fisker, der først er begyndt i 1916, det første Aar havde over 8,000 Kr. i Indtægt, en meget pæn Indtægt for et saadant Erhverv. Den højtærede Minister omtalte i Gaar, at der var lagt Beslag paa de Genstande, der nu bruges til Fiskeriet, saa der var ikke fri Handel med disse Redskaber længere, og jeg forstaa Lovforslaget saaledes, at det hovedsagelig er Saltvandsfiskeriforeningerne, der kommer til at disponere over de Genstande, der er nødvendige, naar man skal have fornyet sine Fiskeredskaber eller bødet de gamle. Jeg maa gøre opmærksom paa, at foruden Saltvandsfiskeriet, som ganske vist er det overvejende, det vigtigste her i Landet, har vi mange andre Slags Fiskeri, der har stor Betydning. Vi har f. Eks. Aalegaardsfiskeriet, der er saaledes stillet, at det skal svare en Skat til Staten, hvorimod Saltvandsfiskeriet faar betydelig Hjælp og Støtte af Staten. Dersom Aalegaardsfiskerne ikke kan faa Adgang til at udbøde deres Garn og Ruser og de andre Redskaber, der er nødvendige for dem, synes jeg, man forringer deres Erhvervsmuligheder. Og Aalegaards-ejerne er langt fra de eneste, der foruden Saltvandsfiskerne har Brug for Fiskeredskaber. Vi ved, at i Ferskvandsfiskeriet bruges en Masse Ruser og ligesaa Garn. Men disse Grene af Fiskeriet skal sættes